

Posudek diplomové práce

Barbora Vítů

Obrazy moderní Indie – reflexe v životě a díle malíře M. F. Husaina

Praha 2012, 111 s.

Ve své diplomové práci slečna Barbora Vítů pojednání o životě a díle proslulého indického malíře Makbúla Fidy Husaina. Autorka již několik let studuje trendy v moderním indickém umění a jako téma své práce si zvolila právě tohoto umělce, který svým dílem spojuje tradiční Indii a moderní západní umění. Ve svém pojednání vychází především z životopisně literatury o Husainovi, z novinových článků z doby jeho návštěv v tehdejší Československu, z archivních materiálů Národní galerie v Praze a z rozhovorů s pamětníky Husainovy návštěvy v Československu. Na straně 80 však autorka s politováním uvádí, že se ji „nepodařilo získat pro účel této práce přímé svědectví pamětníků, kteří se s Husainem během jeho československých stáží osobně setkali.“

Práce má následující strukturu: Po úvodní části, kde autorka popisuje svůj záměr a postupy, nás seznamuje s komplexností malířovy osobnosti a s přístupy jeho životopisců (kap. 2. Několikrát přemalovaný portrét jednoho života).

Vlastní životopis je podán v kap. 3. (Život a dílo, str. 15-32), ale pokračuje i v dalších oddílech přes líčení jeho období jako člena Progressive Artist Group (kap. 4., str. 33-37) až po nucenou emigraci a smrt v cizině (v r. 2011). Další dva oddíly (kap. 5. Vývoj výtvarného stylu, s. 38-46 a kap. 6. Epistemologický konflikt a F. M. Husain jako moderní mýtus, s. 48-66) tvoří podstatu této diplomové práce. Tu dost podrobně analyzuje Husainův umělecký a životní styl. Zvláště je přínosná poslední část kap. 6., ve které je rozebírán umělcův postoj k tradiční indické kultuře (vytváří sérii obrazů k Rámájaně a Mahábháratě) a jeho vlastenectví, ba dokonce i politická angažovanost tím, že např. triptychem *Indie v červnu 1975* poskytuje podporu Indiře Gándhiové. Autorka v závěru, na s. 68, uvádí, že se „Husain celý život vyznával z niterního citu, náklonnosti a fascinace vlastní zemí i navzdory kontroverzím, které pak vyústily v jeho odchod do exilu.“

Diplomová práce originálním způsobem popisuje osobnost a dílo tohoto proslulého indického malíře, tím že nepřetržitě a současně sleduje jeho životní dráhu, umělecký vývoj a kulturní a společenské dění v moderní Indii. Husainova dlouhá umělecká dráha reflektuje veškeré společenské a kulturní změny v Indii počínaje obdobím po získání nezávislosti v roce 1947 až po období modernizace a

globalizace na přelomu tisíciletí. Husain svými postoji ve společnosti vyvolává velké kontroverze a je chvályhodné, že autorka ke své práci přistupuje, jak sama prohlašuje, spíše z hlediska kulturologického než uměnovědného. Usiluje přitom o objektivní popis a, jak samá tvrdí, nemá za cíl zhotovit kritický portrét M. F. Husaina, ani obhajobu jeho, ale usiluje o objektivní kritiku, ačkoliv přidává i svůj subjektivní náhled při vnímání umělcovy osobnosti.

Československá epizoda v životě M. F. Husaina je zpracována v příloze 1. jako Československá etuda, kde je dost živě líčen jeho milostný vztah s českou tlumočnicí. Tato epizoda je dost důležitá pro jeho tvorbu, a zařazením do přílohy se jen zdůrazňuje to, na co bylo poukázáno během samotného pojednání (s. 10, 25, 35). Tato tematika je, mimo jinou, představena i ilustrativně v příloze 2.

Autorka diplomové práce velmi přehledně a originálním způsobem podala ucelený portrét umělce a projevila též svoji schopnost jeho tvorbu posuzovat kriticky.

Na druhé straně nelze nevděkovat si některých jazykových a stylistických nedostatků v této práci. Věty jsou často předlouhé, s komplikovanými syntaktickými vztahy a s nesprávnou interpunkcí. Autorka pro svá sdělení volí dost kondenzované výrazy, skládající se z řetězců substantiv, propojených pádovými vztahy.

Na několika místech se vyskytla nedůslednost při přepisu z písma dévanágarí. Tak např. koncové dlouhé -á je někde ponecháno (s. 49: Džantá, s. 30: Mitrá, s. 53, pozn. 96: Gítá, s. 57: Ajódhjá, s. 12: kurtá-pájdžámá), zatímco na jiných místech jsou podstatná jména končící v hindštině na -á přizpůsobena českému deklinačnímu typu feminin na krátké -a (s. 26, 36, 42, 51: Gítá, s. 53, pozn. 96: ráslíla, rámlíla). Nedůslednost je též v přepisování hlásky y. Ta je ve většině případů správně počestěna jako j: s. 57 Ajódhjá, s. 29 Sátjádžít (kde je však chyba v délkách – jméno bengálského režiséra se píše s krátkými a, tedy *Satjadžit*). Na několika místech se však vyskytuje znak y: s. 41 *Ádž yah kyá ho gayá*.

Muslimský svátek je *muharram* se přepisuje s krátkým a (jako na s. 39), nikoliv jako *muharrám* (jak je to na s. 16, pozn. 28).

Po odstranění těchto (a případně i jiných) formálních nedostatků, diplomová práce by mohla dostat i monografickou podobu, která by značně přispěla k poznání moderního indického umění u nás. Patrně jde o ojedinělý komplexní portrét tohoto malíře.

Diplomovou práci slečny Barbory Vítů vřele doporučuji k obhajobě!